

## Vytrvalost ve víře a pracovitost pro Boží království

„Hle, přichází ten den hořící jako pec; a všichni opovážlivci i všichni, kdo páchají svévolnosti, se stanou strništěm. A ten přicházející den je sežehne, praví Hospodin zástupů; nezůstane po nich kořen ani větev. Ale vám, kdo se bojíte mého jména, vzejde slunce spravedlnosti se zdravím na paprscích. Rozběhnete se a budete poskakovat jako vykrmení býčci, rozšlapete svévolníky, že budou jako popel pod chodidly vašich nohou v ten den, který připravuji, praví Hospodin zástupů.  
Malachiáš 3,19-21

Přikazujeme vám, bratří, ve jménu Pána Ježíše Krista, abyste se stranili každého bratra, který vede zahálčivý život a nežije podle naučení, která jste od nás převzali. Sami přece víte, jak máte žít podle našeho příkladu. My jsme u vás nezaháleli ani jsme nikoho nevyjídali, ale ve dne v noci jsme namáhavě pracovali, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž. Ne že bychom k tomu neměli právo, ale chtěli jsme vám sami sebe dát za příklad, abyste se jím řídili. Když jsme u vás byli, přikazovali jsme vám: Kdo nechce pracovat, ať nejí! Teď však slyšíme, že někteří mezi vámi vedou zahálčivý život, pořádně nepracují a pletou se do věcí, do kterých jim nic není. Takovým přikazujeme a vybízíme je ve jménu Pána Ježíše Krista, aby žili řádně a živili se vlastní prací. Vy však, bratří, neochabujte v dobrém jednání.  
2. Tesalonickým 3,6-13

Když někteří mluvili o chrámu, jak je vyzdoben krásnými kameny a pamětními dary, řekl: „Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozmetáno.“ Otázali se ho: „Mistře, kdy to nastane? A jaké bude znamení, až se to začne dít?“ Odpověděl: „Mějte se na pozoru, abyste se nedali svést. Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: ‚Já jsem to‘ a ‚nastal čas‘. Nechodte za nimi. Až uslyšíte o válkách a povstáních, neděste se: neboť to musí nejprve být, ale konec nenastane hned.“ Tehdy jim řekl: „Povstane národ proti národu a království proti království, budou veliká zemetřesení a v mnohých krajinách hlad a mor, hrůzy a veliká znamení z nebes. Ale před tím vším na vás vztáhnou ruce a budou vás pronásledovat; budou vás vydávat synagógám na soud a do vězení a vodit před krále a vládce pro mé jméno. To vám bude příležitostí k svědectví. Vezměte si k srdci, abyste si předem nepřipravovali, jak se budete hájit. Neboť já vám dám řeč i moudrost, kterou nedokáže přemoci ani vyvrátit žádný váš protivník. Zradí vás i vaši rodiče, bratři, příbuzní a přátelé a někteří z vás budou zabiti. A všichni vás budou nenávidět pro mé jméno. Ale ani vlas z vaší hlavy se neztratí. Když vytrváte, získáte své životy.  
Lukáš 21,5-19

---

Církevní rok se nachyluje, dnes slavíme předposlední neděli, brzy začne advent – doba příprav na narození Ježíše, kterého vyznáváme jako svého Spasitele. Pozor, aby nás dekorační přípravy nevyčerpávaly natolik, že na duchovní přípravu svého srdce, myšlení a jednání se zkrátka nedostane. I dnes si chceme připomenout slovo o spáse. Ježíš přišel na svět před více než 2 000 lety a Písmo očekává, že jeho Království, které přišlo s ním tak trochu inkognito, jednou přijde zřetelně pro všechny lidi a slova o tom, že je Pánem pánů a Králem králů, Pánem života i smrti poznají všichni lidé. Co nám Písmo vzkazuje pro náš každodenní život tím docela hrozivým a zdánlivě vystrašujícím způsobem? Opravdu máme očekávat ještě horší katastrofy, než které nás v dějinách již potkali a na mnohých místech zeměkoule se stále hrůzy odehrávají?

Ve čtvrtek jsme se sešli v kostele U Mikuláše, abychom vzpomenuli těch, kdo pomohli překonat a zvítězit nad zlem a vybojovat pro nás svobodu a mír - obětí 1. a 2. světové války, a také přeživších veteránů. To je jistě správné, připomínat si ta nepředstavitelně těžká období, abychom byli vděční za život, který máme, abychom se také vyvarovali chyb, které k válečným konfliktům vedly. Avšak ani po nich nenastal pro všechny přeživší třeba jen v naší zemi pokoj a klid a podmínky pro znovu vybudování toho, co bylo zničeno. Statisíce lidí bylo v komunistickém režimu připraveno jinými lidmi o svůj majetek, svobodu, byli odtrženi od svých blízkých, pošlapávali jejich lidskou důstojnost a připravili je i o život.

A tak mě napadlo, že jsou dva proudy úvah či pohledů na život, které se tady na zemi potkávají. První je založen na představě, že lidé mohou vymyslet a uskutečnit takový společenský řád, který vytvoří pro všechny lidi dobré podmínky k životu: komunistický, kapitalistický, demokratický ... Že to jsou tedy ve svém důsledku lidé, kteří přinášejí svobodu, štěstí, záchranu. Technický pokrok pak navozuje dojem, že se rozvíjíme v dokonalejší společnost. Nejsem si tím tak úplně jistá. Stále se ukazuje, že lidé znovu a znovu propadají chuti mít moc nad druhými, mít víc věcí než druzí, dokonce některé těší druhé ponižovat. Opakovaně se tak lidé dostávají do situace, že je mnohé dobré rozmetáno (nejen budovy). Pak je snadné čekat nějaká další znamení, která přinesou katastrofu ještě větší.

Pohled druhý je ten biblický, který nám pomáhá zvládnout i obavy, které před nás i v současnosti staví lidská nespolehlivost, touha po moci, výsledky voleb, přírodní katastrofy, nápor uprchlíků. Máme vytrvat ve víře, v poslušnosti a v následování Pána Ježíše. Všechno ostatní je v jeho rukou. Existence země, lidí. Bez ohledu na to, jestli patříme k úspěšné skupině společnosti, nebo k té pronásledované, nebo k té, která se obětuje, nebo k té, která má moc, nebo naopak trpí. Ať jsme kdekoli, důležité je vytrvat ve víře a následovat Pána Ježíše, napodobovat to, jak se k lidem choval, jak je měl rád, jakou vděčnost projevoval svému Bohu. Když vytrváme, získáme své životy. Když vytrváme, získáme život v Bohu a můžeme žít s Bohem nejen tady na zemi, ale i v Božím království, které nikdy neskončí.